

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 324/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 15 czerwca 2023r., sygn. akt II K 361/20

1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.1.3. Granice zaskarżenia

1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.2.1. Ustalenie faktów

1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

1.2.2. Ocena dowodów

1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>- błędu w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku, mającego wpływ na jego treść a mianowicie przyjęcie, iż oskarżony:</p> <p>a) dopuścił się uszkodzenia w dniu 22.03.2020r. w S., przy Placu (...) zaparkowanej na tej posesji przyczepy kempingowej marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ten sposób, iż zarysował 3 sztuki plastikowych okien, czym spowodował straty w wysokości 4800 zł na szkodę T. i Ariety W.</p> <p>- podczas gdy brak jest dowodów wskazujących na to, iż oskarżony dopuścił się tego czynu,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

b) dokonał uszkodzenia ciała T. W. w dniu 22.03.2020r. w S., przy Placu (...) w ten sposób, iż podczas próby uniemożliwienia oskarżonemu wejścia do mieszkania swej matki, zepchnął ze schodów T. W., wskutek czego przewrócił się on i doznał obrażenia ciała w postaci załamania głowy kości promieniowej prawej – podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż oskarżony nie przyczynił się do obrażeń ciała brata a był to jedynie nieszczęśliwy wypadek,

c) w okresie od 26.03.2020 r. do 27.03.2020 r. w S. przy Placu (...), dokonał uszkodzenia zaparkowanej na tej posesji przyczepy kempingowej marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ten sposób, iż przy użyciu nieznanego ostrego narzędzia ponacinał powłokę aluminiową oraz lakierniczą zewnętrzną przyczepy tworząc głębokie zarysowania w strukturze, czyniąc straty w wysokości 2000 zł na szkodę T. i A. W. – podczas, gdy brak jest dowodów wskazujących na fakt, iż to oskarżony dopuścił się tego czynu,

d) w okresie od 28.01.2020 r. do dnia 30.03.2020 r. groził T. W., iż spali ich wspólny dom mieszkalny oraz że w dniu 21.03.2020 r. wysłał mu sms o treści „bez urazy wojna” co wzbudziło w T. W. obawę, iż groźby te będą spełnione – podczas gdy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego wynika, iż to T. W. prowokował awantury ze względu na posiadanie agresywnych i wrogo nastawionych do oskarżonego psów,

- mającej wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazy przepisów postępowania a mianowicie art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k.,

	<p>art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia skazującego bez dowodów uprawdopodobniających fakt zawinienia oraz poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych określających regułę dowodzenia winy i zastąpienie ich przez domniemanie winy oskarżonego a zwłaszcza przez praktycznie nieprzeprowadzenie dowodu z nagrań przedłożonych przez oskarżonego a to z uwagi na wadliwy sprzęt będący w posiadaniu sądu, podczas gdy dowody te miały znaczenie dla prawidłowo ustalonego stanu faktycznego w sprawie.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W przedmiotowej sprawie nie doszło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku. Kwestionowanie przez obrońcę oskarżonego ustaleń faktycznych jest oczywiście nietrafne. Sąd Okręgowy przypomina, że błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź to z niepełności postępowania dowodowego, bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. Może być on wynikiem niezajomości określonych dowodów albo nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ich ocenie. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może natomiast sprowadzać się do samej tylko odmiennej oceny materiału dowodowego przez skarżącego, lecz powinien polegać na wykazaniu, jakich w tym zakresie uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się Sąd Rejonowy. Zgodnie z</p>		

zasadą swobodnej oceny dowodów, Sąd orzekający rozstrzygając o winie bądź niewinności oskarżonego kieruje się własnym wewnętrznym przekonaniem, nie skrepowanym żadnymi ustawowymi regułami dowodowymi. Przekonanie to tak długo pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., dopóki nie zostanie wykazane, iż Sąd I instancji oparł swe przekonanie o winie albo niewinności oskarżonego, bądź na okolicznościach nie ujawnionych w toku postępowania sądowego, bądź też ujawnionych w toku przewodu sądowego, ale ocenionych w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym.

Takie okoliczności zaś w niniejszej sprawie nie zachodzą. obrońca oskarżonego nie zgadzając się z ustaleniami Sądu Rejonowego, nie wykazał w sposób przekonywujący, poza odmienną i co istotne jednostronną interpretacją ujawnionych dowodów, na jakiej podstawie ustalenia sądu rejonowego uważać należy za niesłuszne. Wywody zawarte w złożonej przez niego apelacji mają charakter ewidentnie polemiczny, stojąc w rażącej opozycji do należyście umotywowanego stanowiska organu orzekającego, przedstawionego w prawidłowo sporządzonym uzasadnieniu i jako takie nie mogły zyskać aprobaty Sądu odwoławczego.

Na winę i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypasanych mu czynów w zaskarżonym wyroku wskazują jednoznacznie, bez cienia wątpliwości, dowody zgromadzone w sprawie, a których skarżący obrońca próbuje nie zauważać albo lekceważyć: W pierwszej kolejności należy wskazać na zeznania pokrzywdzonych T. W.

i A. W.. T. W. wskazał, że w dniu 21.03.2020 r. od godziny 16 dochodziły krzyki i hałasy z części mieszkania zajmowanej przez oskarżonego i matkę, co w ocenie pokrzywdzonego świadczyło o kłótni między oskarżonym a matką. W godzinach popołudniowych matka poinformowała T. W., że oskarżony odgraża się, że spali pokrzywdzonego. Pokrzywdzony słyszał to również osobiście. Jak wskazał pokrzywdzony od momentu kiedy uprawomocnił się wyrok odnośnie znęcania się oskarżonego nad matką, oskarżony stał się bardzo agresywny, odgrażał się, dokuczał pokrzywdzonym, twierdził, że nie są w stanie wszystkiego nagrać. Oskarżony groził pokrzywdzonemu, że go „zapierdoli”, zniszczy, spali. Oskarżony wysłał pokrzywdzonemu sms- y o treści: „ bez urazy, wojna”, „wracam z Sądu, jutro jestem z papierami, zapraszam do głównej chłopczyku”. Wydruki tych wiadomości zostały dołączone do akt (VIDE: k. 19). Pokrzywdzony poczuł się wówczas zagrożony. Świadek A. D. zeznała, że boi się oskarżonego, otrzymała od niego kilka sms- ów, w których jej groził. Świadek ten wskazała, że oskarżony nadużywa alkoholu i często się odgraża. Złożone przez świadków zeznania potwierdzone zostały przez pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zwrócić tu należy uwagę w szczególności na korespondencję sms- ową, nagrania rozmowy G. W. z oskarżonym, a także nagrania z monitoringu z dnia zniszczenia przyczepy kempingowej. Na nagraniach tych widać moment przyjscia oskarżonego na posesję, na której stała przyczepa. Jak słusznie zauważył Sad I instancji nie bez znaczenia pozostaje fakt, że zniszczenie przyczepy nastąpiło bezpośrednio

po zwolnieniu oskarżonego z izby wytrzeźwień, co nastąpiło na skutek interwencji policji podjętej po zawiadomieniu pokrzywdzonego T. W.. Oskarżony posiadał wiec motyw uzasadniający zniszczenie przedmiotowej przyczepy. Za Sądem Rejonowym należy powtórzyć, że zapisy monitoringu i dokumentacja fotograficzna są dowodami o charakterze obiektywnym, wolnym od widocznych i dostrzegalnych przeróbek, komplikacji czy innych zniekształceń. Dowody te obrazują rzeczywisty przebieg wydarzeń. Jak celnie spostrzegł Sąd I instancji dowód z korespondencji sms - owej potwierdza, że oskarżony kierował się chęcią zemsty, a skierowane słowa „bez urazu wojna” miały ten fakt potwierdzać. Dowodem potwierdzającym zniszczenie przyczepy kempingowej przez oskarżonego jest również ekspertyza z zakresu techniki samochodowej. Dodać należy, że do czynu z art. 190§1 k.k. oskarżony się przyznał, wskazując na jednak na to, iż nastąpiło to po zniszczeniu głośników przez pokrzywdzonego (k. 176v), jednakże nie można podzielić twierdzenia obrońcy, iż to T. W. sprowokował tę sytuację, ponieważ oskarżony wcześniej przy użyciu przedmiotowego głośnika odtwarzał muzykę, która denerwowała i prowokowała psy jego brata. Ponadto oskarżony podał, że pokrzywdzony spadł ze schodów, ale po tym gdy złapał brata za kaptur kurtki, który na skutek tego się oderwał. W związku z tym dowody w postaci nagrań przedłożonych przez oskarżonego nie miały istotnego znaczenia, przedmiotem niniejszego postępowania nie były bowiem groźby kierowane przez pokrzywdzonego wobec oskarżonego, a samo uszkodzenie kości promieniowej prawej, w ocenie

sądu, było bezsporne, co znajduje też potwierdzenie w dokumentacji lekarskiej.

W ocenie sądu odwoławczego, ustalenia Sądu I instancji znalazły więc pełne potwierdzenie w materiale dobowym zgromadzonym w niniejszej sprawie i nie mogły zostać wzruszone polemicznymi w gruncie rzeczy apelacjami obrońcy oskarżonego.

Z uwagi na powyższe niezasadny był zarzut naruszenie art. 2 § 1 pkt k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z nagrań przedłożonych przez oskarżonego, a to z uwagi na wadliwy sprzęt będący w posiadaniu sądu, podczas gdy dowody te miały znaczenie dla prawidłowo ustalonego stanu faktycznego w sprawie. Ponadto sąd I instancji dokonał odtworzenia nagrań na rozprawie w dniu 2 czerwca 2023 roku. Sąd Rejonowy miał zatem wgląd w przedstawiony przez oskarżonego materiał dowodowy i to na jego podstawie stwierdził, iż brak jest podstaw do uznania, że T. W. celowo prowokował awantury, szczuł psami matkę, czy stwarzał pozory urazu ręki poprzez noszenie beczek z alkoholem. Sąd rejonowy zauważył ponadto, że przedłożone nagrania były zarejestrowane w złych warunkach oświetlenia, nieczytelne i niewyraźne.

Reasumując: sąd rejonowy prawidłowo ocenił więc wszystkie zebrane w sprawie dowody i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne. Nie wykraczają one poza granice swobodnej oceny dowodów, która to ocena nie wykazała istotnych błędów natury faktycznej i logicznej,

<p>zgodna była ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. W uzasadnieniu sąd wskazał jakie fakty uznał za ustalone, na czym oparł poszczególne ustalenia, a następnie wyprowadził z dokonanych ustaleń prawidłowe wnioski w zakresie sprawstwa oskarżonego i wymierzonej mu kary.</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>- zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego R. W. od stawianych mu zarzutów,</p> <p>względnie</p> <p>- przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacjach i uznał, iż sprawstwo oskarżonego nie budzi wątpliwości, a dowody zgromadzone w sprawie ocenione zostały przez sąd I instancji prawidłowo</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>xxx</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
1. Sprawstwo i wina oskarżonego.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.	
1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
0.1.xxxxx	
Zwięźle o powodach zmiany	
xxxxx	

1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2 3.	<p>o.1.Sąd odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, bowiem ich uiszczenie z uwagi na jego sytuację majątkową byłoby dla niego zbyt uciążliwe.</p> <p>o.2.Oskarżony był reprezentowany w sprawie przez obrońcę ustanowionego z urzędu, zatem sąd okręgowy na podstawie art. 22⁵ ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. t.j. z 2023 r., poz. 1935), a także § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych</p>

(Dz.U. z 2023 r., poz. 1935 t.j.) oraz przedstawionego spisu kosztów zasądził od Skarbu Państwa kwotę 864,37 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

7. PODPIS

Robert Rafał Kwieciński

1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca R. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina, sprawstwo		
1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana